Lieta Nr.130062816
Lietvedības Nr.1-0628-16/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 10.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Maike,
ar sekretāri Ž.Brokāni
piedaloties /pers. A/
aizstāvim /pers. B/
2016.gada 10.augustā
Rīgā, Abrenes ielā 3, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, dzīves vieta /adrese/, un

k o n s t a t ē j a :

2016.gada 31.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC228604, par to, ka 2016.gada 31.maijā plkst.19.51 Rīgā, vadītājs /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/ pa Ierīķu ielas pagalma teritoriju virzienā no nama Ierīķu iela Nr.32 virzienā uz namu Ierīķu iela Nr.36, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,7232% promiles, kas ir līdzvērtīgs alkohola koncentrācijai asinīs. Mērījums veikts ar alkohola noteikšanas mērierīci AlcoQuant 6020 A113107, kurš verificēts līdz 09.09.16.g.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesā.

/pers. A/ lietas izskatīšanas laikā paskaidroja, ka transportlīdzekli nav vadījis, norādīja, ka to vadīja viņa pusbrālis. Tajā brīdī, kad /pers. A/ apturēja policijas darbinieki, viņš bija iesēdies transportlīdzeklī un bija nobraucis kādus desmit metrus, jo transportlīdzeklis bija jāpārvieto no vienas vietas uz citu.

Nopratināts kā liecinieks tiesas sēdē Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors V.Lipovojs liecināja, ka dežūras laikā tika saņemta informācija, ka māju pagalmos brukā transportlīdzeklis, kura vadītājs, iespējams, ir alkohola reibumā, ierodoties notikuma vietā, apturēja transportlīdzekli /TL marka/ kura vadītājs bija /pers. A/. Transportlīdzeklis tika apturēts ar skaņas signāla un bākuguņu palīdzību.

/pers. A/ aizstāvis tiesas debatēs norādīja, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāizbeidz, jo iestāde nosūtot administratīvā pārkāpuma lietu tiesai, nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 270.panta nosacījumus, tas ir, nav nodrošinājusi, ka lieta tiek izskatīta trīs darba dienu laikā, līdz ar to tas ir procesuāls pārkāpums, kura dēļ nevar turpināt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Tāpat arī norādīja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā kā pielikums nav norādīts /pers.K/ ziņojums, līdz ar to šis ziņojums nevar tikt vērtēts kā pierādījums.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina pierādīta ar:

2016.gada 31.maija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC228604 fiksēto;

2016.gada 31.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB345522 un tam pievienotajām izdrukām par veikto alkohola koncentrācijas pārbaudi /pers. A/ izelpā, 2016.gada 31.maijā konstatējot minimālo alkohola koncentrāciju 2,7232 promiles. /pers. A/ ir parakstījis Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tādā veidā apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem;

VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 5.rotas inspektora K.Brieža 2016.gada 31.maija dienesta ziņojumu;

Liecinieka V.Lipovoja liecībām tiesas sēdē.

Vērtējot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un lietā esošos materiālus, /pers. A/ paskaidrojumus, V.Lipovoja liecības, tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā konstatēto alkohola koncentrāciju /pers. A/ izelpā, un administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punkts nosaka, ka ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Ceļu satiksmes likuma 1.panta 6.punkts paredz, ka ceļu satiksmes dalībnieks ir jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktu ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija /autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas/. Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves /tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves/, ceļu inženierbūves /pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velocelini un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves/, satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi /ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi/.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punkts paredz, ka transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona.

Vērtējot /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus, ka viņš konkrētajā datumā nav vadījis transportlīdzekli protokolā norādītajā vietā kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un liecinieka liecībām un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, tiesa atzīst par /pers. A/ aizstāvības pozīciju, lai izvairītos no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu, jo kā izriet no viņa paskaidrojumiem, tad viņš neuzskata, ka viņš ir transportlīdzekļa vadītājs konkrētajā laikā un vietā, jo visas dienas garumā transportlīdzekli vadīja viņa pusbrālis, bet brīdī, kad transportlīdzekli apturēja ceļu policijas darbinieki, viņš bija piesēdies pie stūres, lai transportlīdzekli pārvietotu uz citu vietu, arī no liecinieka V.Lipovoja liecībām izriet, ka /pers. A/ atradās transportlīdzeklī vadītāja vietā, brīdī kad transportlīdzeklis tika apturēts, līdz ar to /pers. A/ apgalvojums, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, tiesas ieskatā nav pamatots.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus [..] izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā norādījusi amatpersona.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pants nosaka administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka aizstāvja norādītie apstākļi, ka K.Brieža ziņojums nav norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā kā pielikums, nevar būt par pamatu tam, lai šo ziņojumu uzskatītu par nepieļaujamu pierādījumu, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantā nav paredzēta pielikuma norādīšana, kā obligāts nosacījums, administratīvā pārkāpuma protokola sastāvdaļai. Līdz ar to tiesa atzīst, ka K.Brieža ziņojums ir pieļaujams pierādījums.

Savukārt, policijas darbinieka K.Brieža uzaicināšanu uz tiesas sēdi, lai nopratinātu kā liecinieku, /pers. A/ aizstāvis nevēlējās, 2016.gada 1.augusta tiesas sēdē norādot, ka šī liecinieka aicināšana uz tiesas sēdi nav nepieciešama.

Vērtējot ceļu policijas darbinieka K.Brieža ziņojumā aprakstītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tiesa secina, ka lietā nav ziņu, ka policijas darbinieks, aprakstot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, būtu nekompetents vai jebkādu iemeslu dēļ ieinteresēts apmelošanā un nepatiesu apstākļu izklāstā.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu, tostarp policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

Vērtējot lietas materiālos esošās ziņas un pierādījumus, tiesa neatrod tajos pierādījumus, kas varētu norādīt uz to, ka policijas darbinieka aprakstītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi būtu nepatiesi. Savukārt, pie administratīvās atbildības persona ir ieinteresēta sniegt paskaidrojumus savā labā, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt amatpersonu veikto darbību un dokumentu noformēšanas likumību, kā arī ziņojumā norādītos apstākļus un liecinieka V.Lipovoja liecības tiesas sēdē, jo lietas iztiesāšanas laikā nav iegūti tādi fakti un pierādījumi, kas dotu pamatu uzskatīt, ka policijas darbinieki, bijuši neobjektīvi vai personiski ieinteresēti, lai /pers. A/ tiktu nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, vai ka fiksējot administratīvo pārkāpumu un veicot /pers. A/ pārbaudi, veikuši nelikumīgas darbības, psiholoģiski vai kādā citā veidā ietekmējot viņu. Kā arī tiesa uzskata, ka policijas darbinieka V.Lipovoja sniegtās liecības tiesas sēdē atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, tās nav pretrunīgas, pilnībā atbilst lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

Attiecībā par aizstāvja norādīto apstākli, ka policija nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 270.pantā noteikto trīs darba dienu termiņu lietas izskatīšanai, tiesa norāda, ka šādu apstākli nevar atzīt par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas būtu par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai. Kā atzīts tiesu praksē, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktam tikai Šā kodeksa 37.pantā paredzēto administratīvā soda uzlikšanas termiņu, nevis jebkuru Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktu termiņu pārkāpums pats par sevi ir lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanas pamats. Savukārt ar lietas izskatīšanu saistītie procesuālie termiņi ir vērsti uz to, lai

administratīvā pārkāpuma lieta tiktu izskatīta 37.pantā noteiktajos termiņos. Tādējādi, cita starp, lietas izskatīšanas termiņa pārkāpums, ja lieta pēc būtības tomēr izskatīta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantā noteiktā termiņa ietvaros, pats par sevi nav pamats, lai izbeigtu administratīvā pārkāpuma lietu, tādējādi atbrīvojot personu no administratīvās atbildības. Tomēr šī procesuālā pārkāpuma nozīme un ietekme uz lēmuma tiesiskumu jāizvērtē katrā konkrētā lietā atsevišķi *(skatīt 2007.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-52 12.punktu, 2008.gada 29.maija sprieduma lietā Nr.SKA-218/2008 10.punktu).* Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā, nav konstatējams neviens apstāklis un procesuāls pārkāpums, kuru varētu atzīt par tik būtisku, lai tā dēļ būtu pamats izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav pagājuši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta noteiktie termiņi. Līdz ar to tiesa uzskata, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 270.panta ceturtajā daļā noteiktā termiņa pārkāpums pats par sevi nevar būt pamats un lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka /pers. A/ izdarītais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, un viņa vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Vērtējot pārējos /pers. A/ aizstāvja lietas izskatīšanas laikā un debatēs norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, nosakot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personību raksturojošie dati, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.pantu un 34.pantu, atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pants, kurš noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa).

Konkrētajā gadījumā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[15].panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir administratīvais arests no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, naudas sods no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro*, un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem.

Tātad par šajā normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu likumdevējs nav imperatīvi noteicis piemērojamā administratīvā soda apmēru attiecībā uz naudas soda un administratīvā aresta piemērošanu, bet atstājis šā jautājuma izlemšanu iestādes kompetencē. Savukārt iestādei rīcības brīvības ietvaros, piemērojot konkrētu administratīvā soda apmēru, nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus.

Lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31.pantu, pastāvētu gadījumi, kad /pers. A/ nav piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētais sods administratīvais arests.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka personai par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības. Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29.[3]panta pirmā un trešā daļa paredz, ka aizliegumu noteiktu laiku iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības piemēro atpūtas kuģu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšana. Atpūtas kuģu vadīšanas tiesību iegūšanas aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem neizriet, ka /pers. A/ ir ieguvis atpūtas kuģa vadīšanas tiesības, sakarā ar ko viņam ir piemērojams aizliegums tās iegūt.

Izvērtējot izskatāmās lietas apstākļus, nodarītā pārkāpuma raksturu un būtību, /pers. A/ attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, no kuras tiesa secina, ka pārkāpējs nav izdarījis secinājumus par izdarīto pārkāpumu, kā arī nav apzinājies un izvērtējis tā kaitīgās sekas, tādējādi tiesa atzīst par atbilstošu izdarītajam pārkāpumam /pers. A/ piemērot administratīvo arestu uz divpadsmit diennaktīm, uzliekot naudas sodu EUR 1300 apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem, kā arī nosakot aizliegumu iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 2.punkts nosaka, ka alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks (...), izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai. Ministru kabineta Nr.15, 11.punkts nosaka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs.

2016.gada 31.maija Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB345522 minimālā alkohola koncentrācija

izelpojamā gaisā /pers. A/ konstatēta 2,7232 promiles, kas pārsniedz Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, līdz ar ko, izdevumus par veikto alkohola koncentrācijas pārbaudi, /pers. A/ jāieskaita institūcijas, kuras darbinieks ir veicis viņa pārbaudi ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, tas ir, Valsts policijas kontā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]pantu lietā pieņemtajā nolēmumā jāizlemj jautājums par izņemtajām mantām, savukārt 274.[1]panta pirmās daļas 2.punkts paredz, ka vērtības un lietas, kuras lietotas pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekiem. Saskaņā ar lietā esošo informāciju un CSDD datu bāzi, transportlīdzekļa /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, īpašnieks/turētājs ir /pers. J/, personas kods /personas kods/. Pamatojoties uz minēto un Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.2012-23-01 „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam", /pers. A/ izņemtais transportlīdzeklis /TL marka/ (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atdodams atpakaļ šī transportlīdzekļa īpašniekam.

Novērtējot lietas apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10., 22.-24., 26., 29., 29.[3], 31.- 34., 149.[15]panta ceturto daļu, 213., 243., 248., 258., 268.[1], 274., 274.[1], 275., 276., 289.[7], 289.[6], 289.[16], 289.[17], 289.[18], 291., 299., 299.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/**,** atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot:

1) administratīvo arestu uz divpadsmit diennaktīm,

2) uzlikt naudas sodu EUR 1300 (viens tūkstotis trīs simti *euro*) apmērā,

3) atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem, aizliegt iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Izņemto transportlīdzekli /TL marka/ (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/), atdot atpakaļ šī transportlīdzekļa īpašniekam.

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru). Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar alkohola koncentrācijas veiktās pārbaudes izdevumu apmēru EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* 65/100), kas 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad lēmums stājies spēkā, ieskaitāmi jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts policija; banka: Valsts kase; reģ.Nr.90000099040; Bankas kods: TRELLV22; konta Nr.LV96TREL2140091033000, ar maksājuma mērķi – Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB345522 no 31.05.2016.), **par ko informēt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroju Rīgā, Gaujas ielā 15**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts un būs pieejams tiesas kancelejā **2016.gada 19.augustā**.

Tiesnese K.Maike